

ORIENTACIONS PER AL CURS 2026-2027

**PRÀCTIQUES
EDUCATIVES
EN CENTRES FORMADORS**

ÍNDEX

- 1** Introducció. 3
- 2** Orientacions per a l'acompanyament constructiu. 5
- 3** Planificació i calendari. 15
- 4** Documentació. 17
- 5** Coordinació de les pràctiques. 18
- 6** Crèdits. 19

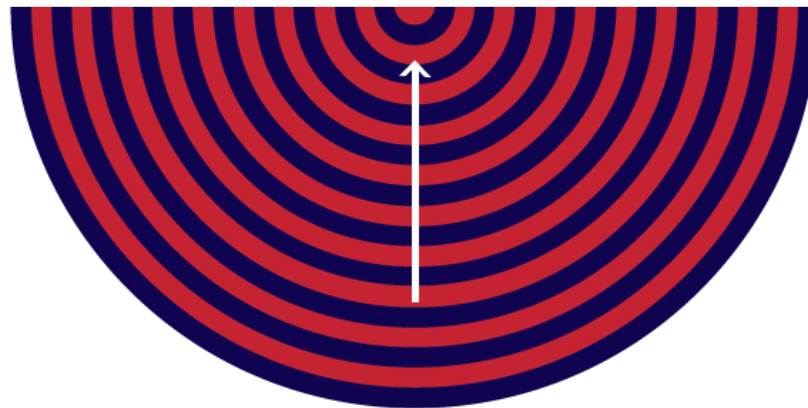
1. INTRODUCCIÓ

L'objectiu d'aquest document és contribuir i facilitar la planificació de les pràctiques educatives en centres formadors amb la finalitat de garantir el desenvolupament d'unes pràctiques professionalitzadores.

El pràcticum comprèn un nombre important de crèdits ECTS (Sistema Europeu de Transferència de Crèdits, en les seves sigles en anglès) en els estudis universitaris de la formació inicial docent i es pot considerar com un eix vertebrador del pla d'estudis dels graus en Mestre d'Educació Infantil i Primària, del Màster universitari en formació del professorat i de la Formació Pedagògica i Didàctica.

El pràcticum esdevé un període particularment enriquidor per a l'estudiant, en el qual, les vivències i les experiències han d'anar acompanyades de processos d'anàlisi i de reflexió guiada sobre el que es pensa, s'observa i s'actua com a docent.

Constitueix una experiència formativa de pràctiques estructurades de forma continuada i intensiva i suposa la immersió de l'estudiant en un centre formador, durant la qual compta amb l'acompanyament i supervisió d'un mentor o mentora del centre formador i d'un tutor o d'una tutora de la institució formadora que aporten la seva experiència professional, els seus coneixements didàctics i el seu guiatge.

El període de pràctiques constitueix un moment clau per a la integració dels aprenentatges teòrics i els pràctics. Aquesta relació entre la teoria i la pràctica ha de concretar-se durant l'estada de l'estudiant en el centre formador. L'estudiant ha d'aprendre a reflexionar sobre la pràctica i a relacionar-la amb la teoria, fet que l'ajudarà a la presa de decisions. La pràctica reflexiva en aquest sentit és de gran importància i del tot necessària per aprendre i millorar

El contingut de les pràctiques s'ha de focalitzar en el treball d'un docent a l'aula i al centre, contextualitzat a la realitat educativa. Durant l'estada en el centre formador es posen en joc les experiències i els coneixements desenvolupats i adquirits en les diferents assignatures curriculars que es duen a terme a la institució formadora mitjançant la realització i implementació d'una planificació didàctica a partir de situacions d'aprenentatge.

És en aquest sentit que les finalitats del pràcticum són: conèixer directament el centre, integrar els coneixements teoricopràctics en contextos reals, iniciar-se en la pràctica professional i adquirir criteris propis en relació amb l'acció educativa a l'etapa corresponent. El pràcticum significa una transició a la vida laboral per als estudiants. L'estudiant ha de prendre consciència dels propis punts forts i punts febles i, amb l'ajut del mentor o de la

mentora i del tutor o de la tutora, iniciar-se de manera sòlida en la professió docent.

Aquest document presenta orientacions i propostes per al desenvolupament de les pràctiques amb l'objectiu de contribuir i facilitar la planificació de les accions formatives.

Cal remarcar que l'acollida i l'acompanyament són elements clau per assegurar un bon inici i una bona estada de l'estudiant en pràctiques al centre formador. Així mateix, cal assegurar al llarg del pràcticum un diàleg fluït i constructiu, facilitador de l'aprenentatge entre l'estudiant, el centre i la universitat: un diàleg horitzontal, sense jerarquies.

L'equip de Coordinació de Centres Formadors i els referents territorials de pràctiques estan a la disposició dels centres formadors per resoldre els dubtes i qüestions que puguin sorgir en relació amb el desenvolupament de les pràctiques.

El Departament d'Educació i Formació Professional reconeix i agraeix la implicació i el compromís dels docents en la formació inicial de mestres i professorat.

2. ORIENTACIONS PER A L'ACOMPANYAMENT CONSTRUCTIU

El centre formador és un entorn d'aprenentatge que promou la professionalització de la docència des de l'experiència, on els estudiants poden veure, practicar i viure totes les dimensions de l'acció educativa des de l'acció i la reflexió de la pròpia pràctica; en definitiva, un mirall per als futurs docents. El centre ha de garantir un acompanyament constructiu i capacitador dels estudiants en pràctiques, orientat a promoure de manera sistemàtica la reflexió i la presa de consciència del propi procés d'aprenentatge. Aquest acompanyament és necessari per construir unes pràctiques realment professionalitzadores.

Les accions formatives que defineixen les pràctiques – observació, reflexió-acció, participació activa sobre la pràctica professional – s'han d'adaptar i desenvolupar de manera adequada. Durant aquest període, és clau disposar i facilitar els recursos, els espais d'aprenentatge i el temps necessari per als processos d'observació, reflexió, participació creativa i pensament crític que afavoreixin el desenvolupament competencial de l'estudiant.

Cal destacar que l'acompanyament dels estudiants en pràctiques no s'ha d'entendre com una tasca exclusiva de les persones mentores (en el cas del centre educatiu) i de les persones tutores (en el cas de la universitat). És evident que aquestes són els referents principals dels estudiants, però tot i així, s'ha de tenir en compte que les pràctiques no es duen a terme de forma aïllada sinó dins d'un context que és el que ofereix el centre educatiu, context que presenta un seguit de valors, principis pedagògics i ètics diversos que conformen l'eix vertebrador de la manera de fer de tots els professionals que treballen en ell: el model educatiu.

Cercar com millorar la pràctica educativa quotidiana aconseguint augmentar la motivació i l'aprenentatge competencial del nostre alumnat esdevé un principi bàsic a seguir en l'acompanyament per a la formació de l'estudiant en pràctiques i empoderar al futur docent en la tasca que està realitzant, evidenciant els aspectes positius derivats de l'acció d'aquesta. Potenciarem el paper actiu de l'estudiant implicant-lo tant com es pugui en el funcionament del centre: treballant en equip, d'una forma motivada i coordinada per propiciar l'autonomia pedagògica i personal.

Les orientacions i propostes per al desenvolupament de les pràctiques es poden consultar als documents següents:

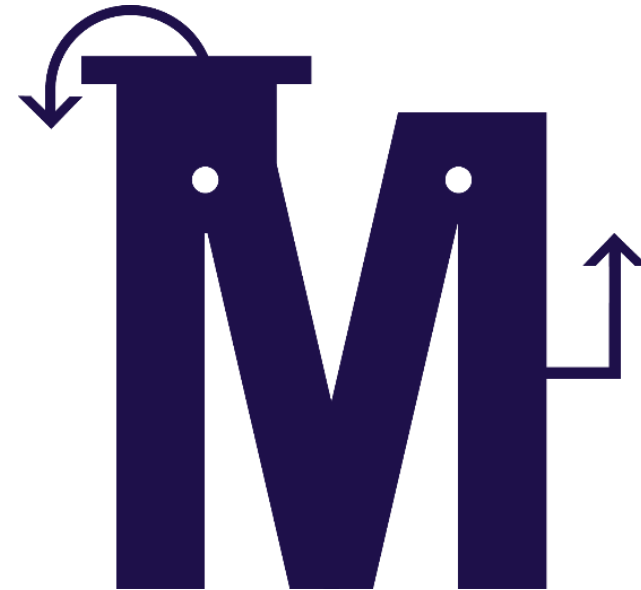
1. **Pràctiques universitàries en centres educatius formadors**: defineix el nou model de pràctiques que dona rellevància tant a la identitat del centre formador com a la funció professionalitzadora de la tasca docent i mentora, en estreta col·laboració amb la universitat.
2. **El centre formador: entorn d'aprenentatge professionalitzador**: defineix el marc conceptual i metodològic al voltant dels principis d'identitat d'un centre formador.
3. **Eina d'autoavaluació dinàmica de centres formadors**: és una eina de reflexió i aprenentatge que posa el focus en els aspectes clau de l'acompanyament constructiu i capacitador i s'estructura en vuit àmbits.
4. **Orientacions curs 2020-21, curs 2021 – 22, curs 2022-23, curs 2023 -24, curs 2024-25 i curs 2025 -26**: sistematitza, en determinants àmbits de l'eina d'autoavaluació dinàmica, un conjunt de propostes derivades en l'anàlisi d'evidències.
5. **Propostes per al desenvolupament de la competència digital en el pràcticum**: presenta una sèrie de propostes relacionades amb cadascun dels descriptors del marc de la CDD del Departament d'Educació i Formació Professional.
6. **Interacció i intercanvi centre formador i la universitat**: defineix un protocol d'actuacions i accions abans, durant i després de l'estada dels estudiants en el centre formador.

Habilitats clau per a la mentoria

L'acompanyament dels estudiants durant el període de pràctiques constitueix una de les experiències més determinants en la construcció de la seva identitat professional. És al centre formador on poden contrastar els coneixements teòrics amb la realitat de l'aula, desenvolupar les competències docents i començar a construir la seva pròpia manera d'entendre l'ensenyament.

En aquest procés, la persona mentora esdevé un referent fonamental, no tant perquè ofereix respostes i modelatge, sinó perquè acompanya l'estudiant en la interpretació de les experiències, el qüestionament de les pròpies creences i la presa de decisions professionals. La recerca mostra que la mentoria contribueix de manera decisiva al desenvolupament de la identitat docent i facilita la transició entre la formació inicial i l'exercici professional (Beauchamp & Thomas, 2009; Flores & Day, 2006).

La funció de la persona mentora va molt més enllà de supervisar les pràctiques o transmetre experiència. Suposa crear les condicions perquè l'estudiant aprengui a observar, interpretar la realitat educativa, prendre decisions fonamentades i desenvolupar progressivament autonomia professional. Aquest procés requereix un conjunt d'habilitats personals i professionals que afavoreixen un acompanyament constructiu, reflexiu i orientat a l'aprenentatge.

La mentoria com a aprenentatge compartit

La literatura actual coincideix que la mentoria és una oportunitat de desenvolupament tant per a l'estudiant com per a la persona mentora. A través del diàleg, la reflexió compartida i l'intercanvi d'experiències, també la persona mentora revisa les seves pràctiques, actualitza coneixements i continua aprenent (Wenger, 1998). Així, la mentoria contribueix a consolidar cultures de col·laboració i aprenentatge professional dins dels centres educatius i reforça el seu paper com a veritable comunitat d'aprenentatge.

En definitiva, una mentoria de qualitat es fonamenta en una relació de confiança, la reflexió, l'escolta activa, la retroalimentació constructiva i la col·laboració. La seva finalitat és acompanyar els futurs docents en el desenvolupament d'una identitat professional pròpia, crítica i compromesa amb la millora contínua, tot afavorint la seva capacitat per aprendre de la pràctica al llarg de tota la carrera docent.

La persona mentora comparteix criteris professionals, justifica les decisions didàctiques i fa visible els processos de pensament que hi ha al darrere de les accions docents.

Reflexió professional

La reflexió és el motor del desenvolupament professional docent. Schön (1983) descriu el docent com un professional reflexiu capaç d'analitzar la seva pràctica tant durant l'acció docent com posteriorment, per comprendre les decisions que pren i millorar-les.

L'acompanyament de la persona mentora és un element central al llarg de tota l'estada. Cal preveure espais de trobada regulars, amb una certa planificació i continuïtat, que permetin preparar, analitzar i donar significat a les situacions viscudes per l'estudiant.

Aquestes converses han d'afavorir el pensament crític, la connexió entre teoria i pràctica, la revisió de les actuacions i la construcció de criteris professionals propis. La persona mentora orienta mitjançant preguntes, explicita el raonament que hi ha darrere de les decisions pedagògiques i ofereix un retorn concret, constructiu i orientat a la millora.

Al mateix temps, cal promoure un rol actiu de l'estudiant, convidant-lo a plantejar preguntes, compartir inquietuds, justificar decisions i elaborar aprenentatges a partir de l'observació, l'experimentació, el retorn rebut i la interpretació de la pràctica educativa.

En aquest sentit, la persona mentora promou converses que ajudin l'estudiant a interpretar les experiències viscudes, identificar fortaleces i oportunitats de millora, qüestionar les pròpies creences pedagògiques i construir un criteri professional propi. La reflexió compartida, acompanyada d'una escolta activa, converteix l'experiència quotidiana en una oportunitat d'aprenentatge.

Retroalimentació constructiva

La retroalimentació és una de les estratègies amb més impacte sobre l'aprenentatge. Segons Hattie i Timperley (2007), és especialment efectiva quan és específica, basada en evidències observables, centrada en els processos i orientada a la millora. La

persona mentora ofereix feedback de manera continuada, ajuda l'estudiant a identificar què està fent bé, què necessita millorar i quins passos pot seguir per continuar progressant.

Una retroalimentació efectiva parteix de l'escolta activa, del respecte i de la voluntat de construir conjuntament. Igualment, manté una actitud oberta a rebre retroalimentació sobre la seva pròpia actuació, entenent la mentoria com un procés d'aprenentatge compartit.

Empatia i assertivitat

L'aprenentatge professional implica assumir riscos, expressar dubtes i acceptar els errors com una part natural del procés. La persona mentora afavoreix un clima de confiança i respecte en què l'estudiant se sent escoltat i acompanyat. Això requereix comprendre les seves emocions, necessitats i expectatives, així com gestionar adequadament les pròpies emocions. Alhora, la persona mentora es comunica de manera clara, honesta i respectuosa, ofereix orientacions constructives i aborda les dificultats o els conflictes amb assertivitat, voluntat de diàleg i disposició per arribar a acords.

Construcció de relacions professionals

La mentoria és una relació de col·laboració basada en la confiança, el respecte i el compromís compartit amb l'aprenentatge.

La persona mentora estableix relacions obertes amb l'estudiant, facilita la seva integració en la comunitat educativa, comparteix experiències i promou una actitud cooperativa. Igualment,

transmet entusiasme per la professió, acompanya en moments d'incertesa i contribueix a generar un entorn que afavoreixi la iniciativa i el desenvolupament professional.

Formulació de preguntes per promoure l'autonomia

Les aportacions del coaching cognitiu mostren que les preguntes tenen un potencial formatiu superior al dels consells directes. Costa i Garmston (2016) assenyalen que una mentoria eficaç ajuda l'estudiant a pensar abans que a reproduir respostes.

Per això, la persona mentora formula preguntes que conviden a analitzar situacions, explorar alternatives, justificar decisions i valorar-ne les conseqüències. D'aquesta manera, acompanya el desenvolupament de l'autonomia professional i de la capacitat d'aprendre de la pròpia pràctica. La reflexió no es limita a valorar què ha funcionat o no, sinó que implica analitzar les decisions preses, les creences que les sustenten i les alternatives possibles. (Schön, 1983).

Visió i planificació estratègica

L'acompanyament també implica orientar el procés d'aprenentatge mitjançant objectius clars i compartits. La persona mentora ajuda l'estudiant a definir les competències que vol desenvolupar, planificar les actuacions necessàries, establir indicadors d'assoliment i recollir evidències que permetin valorar el progrés. Aquest seguiment facilita una avaluació formativa.

Resolució de problemes i presa de decisions

La pràctica docent planteja situacions complexes que requereixen interpretar la informació disponible, considerar diferents alternatives i prendre decisions fonamentades. La persona mentora acompanya aquest procés proporcionant eines d'anàlisi, ajudant l'estudiant a prioritzar els aspectes més rellevants, valorar diferents escenaris i argumentar les seves decisions. L'objectiu no és donar respostes, sinó desenvolupar el criteri professional necessari per afrontar situacions noves amb autonomia.

Lideratge formatiu

Activitat i responsabilitat són dues dimensions necessàries per a l'adquisició de les competències docents en la formació inicial i, alhora, són la font per a l'anàlisi i la reflexió conjunta amb la persona mentora.

Aquesta planifica experiències significatives d'aprenentatge i facilita la participació progressiva dels estudiants i promou la responsabilitat.

Àmbits d'actuació clau per a l'acompanyament

L'estada de pràctiques constitueix un espai ideal i període clau per connectar els aprenentatges acadèmics amb la realitat dels centres educatius i avançar en la construcció de la identitat professional docent. La qualitat d'aquesta experiència depèn, en gran manera, de les condicions d'acollida, orientació, participació i acompanyament que ofereix el centre formador.

Els elements que es presenten a continuació orienten la planificació i el desenvolupament i de l'estada. No s'han

d'entendre com actuacions aïllades, sinó com a dimensions interrelacionades que contribueixen a una incorporació progressiva dels i de les estudiants, a la participació activa i a la pràctica reflexiva, contextualitzada i coherent amb el projecte educatiu del centre.

Acollida i integració en el centre

L'acollida i l'acompanyament són essencials per afavorir la integració dels i de les estudiants i el desenvolupament satisfactori de les pràctiques. El centre ha de disposar d'un pla d'acollida consensuat i sistematitzat, conegut pels professionals implicats, que defineixi les actuacions, les responsabilitats i els moments clau del procés.

Aquest pla ha de facilitar que l'estudiant conegui progressivament el centre de manera global: l'organització, el projecte educatiu, el funcionament, les línies pedagògiques i les característiques de l'entorn. És convenient disposar d'un document d'acollida que reculli la informació essencial i que permeti presentar-la de manera ordenada i evitar una sobrecàrrega informativa durant els primers dies.

La persona mentora actua com a referent principal i contribueix a generar un clima de confiança, respecte, empatia i assertivitat. A l'inici de l'estada, cal compartir i alinear les expectatives dels estudiants, de la persona mentora i del claustre, concretar els canals de comunicació i acordar el calendari, els espais de seguiment i les formes de participació.

Organització i canals de comunicació

La persona coordinadora, juntament amb la persona mentora, ha de facilitar una visió clara i funcional de l'estructura organitzativa i dels mecanismes de comunicació interna del centre. Aquesta claredat ajuda als estudiants a comprendre el funcionament institucional, a identificar les persones de referència i a saber a qui adreçar-se segons la necessitat o la situació plantejada.

És important explicitar el paper dels diferents òrgans, equips i professionals del centre i oferir vies de comunicació definides, accessibles i coherents amb les dinàmiques habituals. Això ha de permetre que els estudiants participin en les interaccions quotidianes i adquireixi progressivament autonomia per connectar als interlocutors a través dels canals adequats.

La informació s'ha de transmetre de manera gradual i ajustada als diferents moments de l'estada. Una comunicació ordenada i anticipada afavoreix la incorporació progressiva, evita confusions i facilita que els estudiants assumeixin responsabilitats de manera informada.

Espais i recursos del centre

Conèixer els espais, els recursos i les normes d'ús del centre és imprescindible perquè els estudiants puguin participar amb autonomia en la vida quotidiana de la institució. Des dels primers dies, cal facilitar-los l'orientació sobre els espais essencials: les aules, la sala de mestres o professorat, els espais de coordinació, les zones comunes i els espais específics de suport o d'aprenentatge.

També s'ha de garantir l'accés als materials, recursos didàctics i eines digitals necessaris per desenvolupar les tasques vinculades a les pràctiques, d'acord amb els protocols de seguretat, confidencialitat i protecció de dades.

Una orientació adequada ha d'afavorir que els estudiants es desplacin pel centre amb seguretat, facin un ús responsable dels espais i recursos i compreguin les rutines associades al seu funcionament. Aquesta autonomia constitueix un indicador de la seva integració progressiva en l'entorn educatiu.

Marc pedagògic

La connexió entre el marc pedagògic del centre i les situacions educatives quotidianes permet que els estudiants construeixin aprenentatges professionals significatius. Per aquest motiu, cal fer explícits els principis, els objectius i les decisions metodològiques que orienten el projecte educatiu del centre, i facilitar-ne la comprensió a partir d'exemples concrets.

L'acompanyament ha d'ajudar els estudiants a establir relacions entre aquests referents i les situacions d'ensenyament i aprenentatge que observen, analitzen o en què participen. Es

tracta de superar una mirada merament descriptiva de l'aula i d'avançar cap a la interpretació de les finalitats, els criteris i les decisions que fonamenten la pràctica docent.

El marc pedagògic ha d'aparèixer de manera recurrent en les converses amb la persona mentora i en els espais de reflexió. D'aquesta manera, es converteix en un referent per interpretar la pràctica, contrastar perspectives i construir progressivament criteris pedagògics propis.

Context social, familiar i cultural de l'alumnat

El coneixement del context social, familiar i cultural de l'alumnat és essencial per comprendre les dinàmiques del centre i interpretar adequadament les decisions educatives. S'ha de facilitar als estudiants informació rellevant i pertinent sobre aquest context, sempre respectant la confidencialitat, la protecció de dades i els principis ètics de la professió docent.

Aquesta informació s'ha d'incorporar a les orientacions i als espais de reflexió, de manera que l'estudiant pugui desenvolupar una mirada situada sobre les necessitats, les oportunitats i els condicionants de la comunitat educativa. Cal evitar interpretacions simplificadores o estereotipades i promoure una aproximació respectuosa a la diversitat social, lingüística, cultural i familiar.

A partir d'aquesta comprensió, l'estudiant ha de poder interpretar amb més profunditat les respostes educatives del centre i començar a integrar el coneixement del context en l'observació, la planificació i el desenvolupament de les seves pròpies propostes.

Marc normatiu

Comprendre el marc normatiu és essencial per actuar de manera responsable i coherent dins del centre. Els estudiants han de conèixer els principis bàsics que en regulen el funcionament, els drets i deures dels membres de la comunitat educativa i els protocols relacionats amb les situacions que pot trobar durant les pràctiques.

Cal facilitar l'accés als documents institucionals més rellevants, especialment el projecte educatiu i les normes d'organització i funcionament del centre (NOFC), i destacar-ne els apartats directament vinculats amb l'estada. També convé contextualitzar aquests documents i explicar com es concreten en les rutines, els acords i les actuacions quotidianes.

L'objectiu no és només que l'estudiant conegui l'existència de la normativa, sinó que sigui capaç d'interpretar-la i aplicar-la en les situacions reals, actuant d'acord amb els criteris del centre i amb els principis ètics i professionals de la funció docent.

Valoració de l'estada per part dels i de les estudiants

La valoració de l'experiència per part dels i de les estudiants aporta informació rellevant per revisar i millorar l'acollida i l'acompanyament que ofereix el centre. Per aquest motiu, és convenient disposar d'eines específiques —com ara enquestes, qüestionaris, entrevistes o converses de tancament— que permetin recollir-ne la percepció de manera estructurada.

Aquests instruments haurien d'incloure aspectes relacionats amb l'acollida, la informació rebuda, la integració en el centre, la relació

amb la persona mentora, les oportunitats d'observació i participació, la qualitat del retorn i la utilitat dels espais de reflexió.

El retorn obtingut ha de ser analitzat pels responsables de les pràctiques i utilitzat per identificar fortaleeses, necessitats i possibles actuacions de millora. Així, la veu dels i de les estudiants esdevé una font d'aprenentatge institucional i contribueix a la millora contínua del centre com a entorn formador

Responsabilitat compartida

La qualitat de les pràctiques és el resultat d'una responsabilitat compartida entre el centre formador, la persona mentora, la institució universitària, la persona tutora i l'estudiant. La coordinació entre aquests agents, la comunicació continuada i la revisió periòdica dels processos permeten convertir l'estada en una experiència d'aprenentatge professional coherent, exigent i alhora respectuosa amb el moment formatiu de cada estudiant.

Referències

Beauchamp, C., & Thomas, L. (2009). Understanding teacher identity: An overview of issues in the literature and implications for teacher education. *Cambridge Journal of Education*, 39(2), 175–189. <https://doi.org/10.1080/03057640902902252>

Cano, E., Pons, L. i Lluch, L. (2020). Feedback a l'Educació Superior. https://diposit.ub.edu/dspace/bitstream/2445/158466/1/Guia_feedb_ack_Educacio_Superior_Cano_Pons_Lluch.pdf

Costa, A. L., & Garmston, R. J. (2016). *Cognitive coaching: Developing self-directed leaders and learners* (3a ed.). Rowman & Littlefield.

Flores, M. A., & Day, C. (2006). Contexts which shape and reshape new teachers' identities: A multi-perspective study. *Teaching and Teacher Education*, 22(2), 219–232. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2005.09.002>

Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81–112. <https://doi.org/10.3102/003465430298487>

Mayordomo, R. M. (2022, 23 de març). El feedback és clau per a l'aprenentatge: "Com més dialogat, millor". Universitat Oberta de Catalunya (UOC). <https://www.uoc.edu/ca/news/2022/118-feedback-aprenentatge>

Michael Henderson (2018) "Conditions that enable effective feedback" Higher Education Research and Development 2019,

Vol. 38, No. 7, 1401 -1416

<https://doi.org/10.1080/07294360.2019.1657807>

Hirmas, C., & Fuentealba, R. (2020). Introducción: Self-study sobre prácticas de formación inicial docente. *Revista Iberoamericana de Educación*, 82(1), 7–15. <https://doi.org/10.35362/rie8213999>

Hobson, A. J., Ashby, P., Malderez, A., & Tomlinson, P. D. (2009). *Mentoring beginning teachers: What we know and what we don't*. Teaching and Teacher Education

Schön, D. A. (1983). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Basic Books.

Wenger, E. (1998). *Communities of practice: Learning, meaning, and identity*. Cambridge University Press.

3. PLANIFICACIÓ I CALENDARI

GRAUS D'EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA

L'oferta de vacants per part dels centres formadors i l'assignació d'estudiants universitaris es desenvoluparà d'acord amb el procediment aplicat els darrers cursos. Consulteu aquest [enllaç](#), que conté infografies explicatives:

1. Els centres formadors incorporen la seva oferta de vacants a l'aplicació informàtica durant el mes de maig.
2. Les persones coordinadores de les universitats es posen en contacte amb les coordinacions dels centres per acordar els estudiants (setembre 2026)
3. Validació dels estudiants per part dels centres (setembre 2026)
4. Acollida i presentació dels estudiants als centres formadors, preferentment, durant la primera setmana d'octubre de 2026 i la tercera setmana de gener de 2027.

MÀSTER DE SECUNDÀRIA

L'oferta de vacants per part dels centres formadors i l'assignació d'estudiants del MUFPS es desenvoluparà de la manera següent:

1. La segona setmana de setembre de 2026, els centres formadors incorporen l'oferta de vacants a l'aplicació informàtica.
2. Al llarg del mes d'octubre de 2026 les persones coordinadors de les universitats es posen en contacte amb les coordinacions dels centres per acordar l'assignació d'estudiants.
3. Al llarg del mes d'octubre de 2026 els centres validen els estudiants.
4. Durant la tercera setmana de novembre de 2026, preferentment, es realitza l'acollida i presentació dels estudiants als centres formadors..

Consulteu aquest [enllaç](#) que conté infografies explicatives.

4. DOCUMENTACIÓ

Per a la realització de les pràctiques es requereix la documentació següent:

Document de compromís que se signa a tres bandes (universitat, centre formador i estudiant de pràctiques) i que ha d'incloure:

Dades del centre.

Dades de l'estudiant.

Dades de la universitat.

Dades de la pràctica: tipus, durada, horari i calendari.

Compromís de l'estudiant d'acceptació de les condicions de realització de les pràctiques, a mantenir la confidencialitat de la informació a la que tingui accés.

Annexos: Pla de treball i avaluació de l'estudiant.

Certificat de delictes de naturalesa sexual

5.COORDINACIÓ DE LES PRÀCTIQUES

L'organització del procés formatiu dels estudiants en pràctiques requereix d'una estreta col·laboració entre els agents implicats per garantir la qualitat de les pràctiques educatives i garantir un valor formatiu rellevant a l'estada dels estudiants en el context educatiu.

Per vetllar pel correcte desenvolupament de les pràctiques dels estudiants s'ha constituït un grup tècnic format pels responsables de la coordinació dels pràcticums de la Direcció General de Currículum i Desenvolupament Professional i de la Direcció General d'Universitats, el responsable de coordinació de pràctiques d'educació infantil i primària i la coordinadora del màster de secundària. Aquest grup establirà els mecanismes necessaris per donar suport als agents implicats en la formació dels futurs docents.

També s'activaran les comissions territorials de pràctiques per resoldre les incidències que es puguin generar.

6. CRÈDITS

● URL: <http://educació.gencat.cat>

Aquest document, Orientacions per al curs 2026-2027 del Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya, està publicat amb un a llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0.

No es permet l'ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. La llicència completa es pot consultar a: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Aquest document ha estat elaborat per l'equip de treball de centres formadors del Servei de Formació i Desenvolupament Professional del Personal de la Direcció general de Currículum i Desenvolupament Professional.

iC
CENTRES
FORMADORS

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Educació
i Formació Professional**